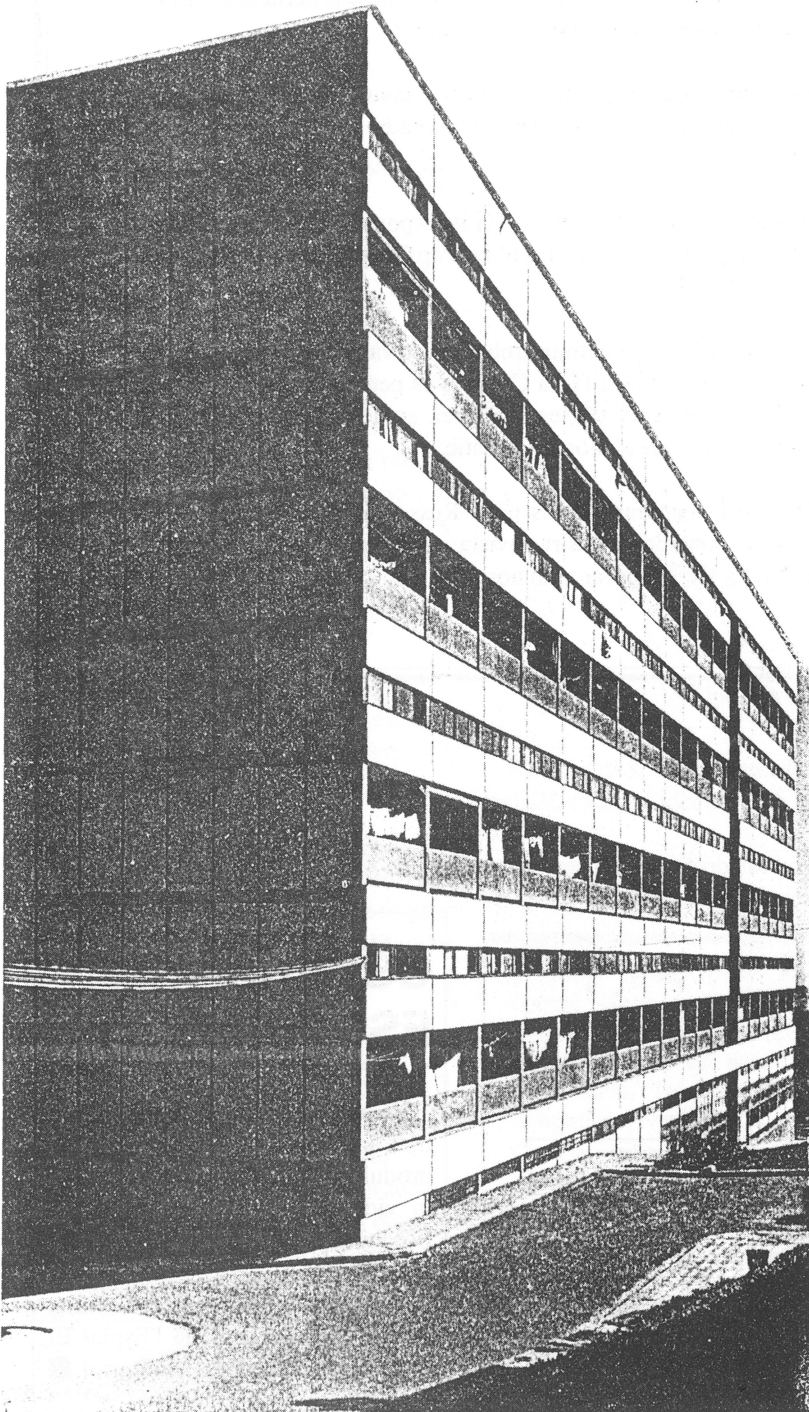

BOSSÓ

N.º 14

de l'Associació de Veïns de Montbau

Núm 14. Any 3 - Època III - Informatiu Trimestral de l'Associació de Veïns de Montbau - Març del 1995

"El barco", un edifici emblemàtic de Montbau

(Pàg. 4)

Cada cop en som més (Editorial)

Canvi de càrrecs a la Junta	3
Noves activitats a la sala	3
El barco	4
El foto-reportatge	5
Tan a prop i a la vegada tan lluny...6	
El clam denuncia	7
Rússia i Txetxènia	8
UD Montbau: l'amateur pateix	10
Crítica de cinema: Frankenstein	10
Vocalia de la dona	12
Deforestem! Reforestem!	13
Passatemps	14
BÚSTIA	15
Higini Juan Torres: una vida dedicada al barri	16

Editorial

Raó Social:

A.V. Montbau
Roig i Soler, 31

Redacció:

Isabel Bargalló
Rosa Umbert
Montserrat Costa
Montserrat Bargalló
Eva Caro
Josefina Plaza
Carles Martínez
Cèsar Beltran
Antoni Escrig
René Houle
Josep Oliver
Òscar Romero
Mireia Viladevall (corresponsal
a Puebla)

Entitats Col.laboradores:

A.E.E.F.
U.E. Montbau

Dipòsit Legal 44.552-1991
Imp. CARCELLER

TELÈFONS D'INTERÈS

Benestar Social	425 49 44
I.B. Narcís Monturiol	428 12 50
A.V.V.	428 29 34
Biblioteca Montbau	428 39 79
Parròquia de Montbau	428 16 69
A.E.E.F.	427 82 94
C.P. Baloo	428 28 61
Tel. del carrer	900- 30 20 30
Consell del Districte	433 03 03
Guàrdia Urbana	347 91 88
Comissaria Policia	236 85 34

Cada cop en som més!

La nostra revista internacional, el Ressò de Montbau, s'ha renovat amb noves i importants incorporacions, algunes ja des del Ressò 13.

L'Antoni Escrig ha obert la nova secció de crítica de cinema, el René Houle ens parla de les repúbliques del Càucàs, la nostra corresponsal a Mèxic ens manté al dia sobre les activitats del sots-comandant Marcos i la Rosa Umbert, des de l'altre vessant de la Serra de Collserola, ens informa sobre la salut del medi ambient.

Això no és tot, perquè el Josep Oliver continua obsedit amb el Pla de Montbau i el Cèsar Beltran col.labora en diferents tasques de la revista.

A més, ens hem reforçat amb la incorporació de l'Òscar Romero, "nuestro reportero dicharachero" i el Pep González actua regularment de reporter gràfic.

La resta de l'equip continua treballant de valent: la Montse Bargalló no deixa de dibuixar i l'Eva Caro no es perd ni un partit de la UD Montbau, mentre el Carles Martínez soluciona gairebé totes les qüestions referents al món informàtic.

Donem la benvinguda als nous Ressonencs i desitgem que les noves seccions de la nostra revista us la facin més agradable i us engresquin a col.laborar amb nosaltres. ■

Amb la col.laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Direcció General d'Acció Cívica

OSCAR ESCABIAS

El propassat dia 3 de febrer, un trist accident de circulació, que va produir-se al C/Poesia, li va costar la vida al nostre jove veí Oscar Escabias.

Ens unim al dolor de la família, amics, ex-companys de l'Esplai El Drac II i de l'IB Narcís Monturiol. ■

Aquest butlletí s'ha imprès en paper ecològic

■ LA JUNTA INFORMA

Canvi de càrrecs a la junta

La Junta de la nostra entitat ha canviat la seva composició per motius d'operativitat, canvi que considerem molt positiu per a la seva bona marxa.

Llibert Bolós, fins ara secretari, passa a ser comptador, càrrec que estem segurs li serà més adient atesa la seva professió.

Àngel García, abans sots-president, passa a ser secretari, càrrec que li escau perquè té una gran experiència en aquest tipus d'activitats.

Josep Calvet, fins ara vocal, passa a ser sots-president. ■

Reunió de Participació Ciutadana

Els nostres representants a la reunió van expressar la seva preocupació pel deplorable estat de les poques instal·lacions esportives de Montbau i per la inexistència d'un camp de futbol propi.

Com ja sabeu, les instal·lacions del barri estan en mans privades, alienes a Montbau, i en un estat de conservació molt deficient.

De moment, s'ha demanat una reducció de les quotes que el nostre equip de futbol paga a l'Ajuntament en concepte de lloguer dels camps núm. 1 i 8 de les Llars Mundet ■

Activitats

El dia 2 de febrer el Dr. Juan Carlos Fernández Rodríguez va fer una conferència al local social de la nostra entitat sobre la salut a la tercera edat.

L'acte, organitzat per la Vocalia de Cultura, fou molt interessant i comptà amb una gran assistència (unes 100 persones, segons l'organització). ■

■ UN CONTE.....

Los tres piratas

NAIARA MIRAS GARCÍA⁽¹⁾
 Había una vez tres piratas que iban en un barco, estaban buscando un tesoro que decía la gente, que estaba en la Isla de Kagún. Los tres piratas querían oro y dinero para pagar muchas deudas que tenían con la gente.

Un día los tres piratas se pusieron en camino hacia la isla de Kagún, una vez allí, se distribuyeron cada uno por un camino y uno de ellos vió a un mago. El que se encontró al mago era el más tonto, pero el más bueno, es decir el único bueno. Entonces el mago le dijo dónde podría

encontrar el oro y el dinero, pero el pirata tendría que pensar las palabras mágicas y como las adivinó pues se fue a la cueva y la abrió, cogió el oro y el dinero, y se fué.

Pagó las deudas, con el dinero que le sobró se hizo rico y mandó traer a los otros piratas. Unos criados los cogieron, y los llevaron al pirata rico que hizo sirvientes a los otros piratas.

Y así se acabó este cuento y yo me quedé contento. ■

(1) Naiara Miras té 9 anys

LIQUIDACIÓ DE LA FESTA MAJOR 1994

DESPESES	976.169
INGRESSOS	889.090
DÈFICIT	87.079

Noves activitats a la sala: billar, ping-pong, futbolí, escacs i jocs de taula

S'ha obert al públic la sala de la nostra entitat. Hi trobareu jocs de billar, ping-pong, futbolí, escacs i jocs de taula.

La Sala romandrà oberta tots els dies, excepte dilluns, de 10 del matí a 9 de la nit. -Hi poden accedir tots els socis i els seus fills menors de 18 anys. ■

Imprenta Offset
 Cartas, Sobres, Tarjetas, Facturas, Albaranes
 Recibos, Talonarios, Revistas, Folletos
 Encuadernaciones a la americana
 Perforados, Taladrados Alzados, Plegados
 Grapados, Numerados, etc...
 Cuatricomías.

Imprenta Carceller, S. L.

Zamora, 95, 4.º, 1.ª - 08018 BARCELONA
 Tel. 309 90 07 - Fax 485 47 71

El barco

Anècdotes contades per Mª Dolors Saperas

JOSEP OLIVÉ SAPERAS

Remenant per la biblioteca del Col·legi d'Arquitectes he trobat al núm. 20 de l'any 1965 de la revista italiana *ZODIAC* una ressenya del bloc d'habitatges del carrer Arquitectura

Fou projectat per els arquitectes J. Subias, G. Giráldez i P. López Iñigo i construït entre 1960 i 1964 amb característiques comunes a altres edificis de Montbau: habitatges petits, plafons prefabricats en façana, parets primes, grans finestres, etc...

La ressenya inclou els plànols de les plantes d'un habitatge i dues fotografies de l'edifici.

Si observem les plantes veiem que l'habitatge és de reduïdes dimensions, cosa poc usual en habitatges de dos nivells (dúplex). També sobten alguns detalls: la finestra correguda de paret a paret del dormitori principal, al més pur estil Racionalista, el rebost i la porta corredera a la cuina, i la situació del safareig al pis de dalt. Fóra interessant saber quants habitatges resten encara amb aquests detalls originals.

La façana sud (desconeguda per gairebé tots els veïns de Montbau) és la principal, mal orientada respecte a la jerarquia de l'espai públic, però ben orientada respecte al Sol, tal com manaven els canons de l'arquitectura funcional.

L'altra és la façana posterior, la que tots coneixem, amb el volum de l'ascensor i els passadissos d'accés als habitatges.

Tot i que no recordo haver estat mai a l'interior de l'edifici, imagino l'especial efecte que devia fer la llum entrant per les finestres que hi havia arran de terra i sostre als passadissos, que feia flotar en l'aire els plafons de tancament de façana. També devia ser agradable la visió en profunditat dels passadissos, en especial a banda de mar amb un finestral ocupant tot el pla de fons de cadascun d'ells.

L'aspecte de l'edifici era prou agradable, però les errades de disseny, els problemes constructius i l'escàs manteniment l'han convertit en un dels

edificis més degradats del nostre barri.

El més greu problema que va patir l'edifici, no va deixar rastre aparent: No sé si durant la construcció o un cop acabat, el cos de la banda de baix es va començar a moure, degut segurament a que es van construir els fonaments sobre terra sobreposada i aquesta es va anar comprimint amb el pes de l'edifici, fent que baixés tot ell.

Aquest fet provocà que el barri el bategés, irònicament, amb el sobrenom de "el barco", perquè s'enfonsava.

Tinc entès que es va reparar amb una tècnica, nova en aquella època consistent a injectar formigó sota els fonaments originals, formant moltes petites columnes que es fan arribar fins al terreny resistent.

L'altre problema, que sí va deixar rastre, fou la manca d'estanqueïtat de les juntes entre plafons. L'any 1965 ja es pot apreciar una taca a la façana nord causada per una equivocació dels manobres que havien d'arranjar-ho, els quals, desconeixent les noves tècniques dels plafons, van començar a pintar tota la superfície amb el car producte que anava destinat a cloure les juntes. Quan el capatàs se'n va adonar els va fer parar a crits, però la taca va quedar i encara es pot veure, a la banda de dalt, a l'extrem esquerre de la façana.

Com que el problema persistia, es van posar, temps després, unes cornises de fibro-ciment que, malauradament, van fer desaparèixer les finestres de la part baixa dels passadissos i la puresa de línies de les façanes.

Altres motius que han contribuït a espantillar la imatge de l'edifici són:

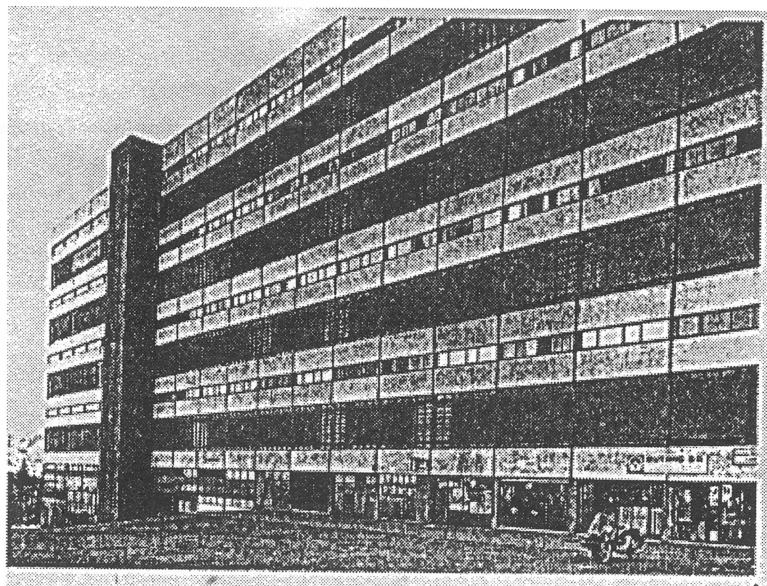
La degradació superficial i la decoloració irregular dels plafons foscos de les façanes, ha fet que es perdi la composició inicial de franjes alternades, fosques i clares, donant un aspecte pèssim. En canvi els panells clars, que són de terrazo estan gairebé com el primer dia.

L'absència inicial de persianes i la manca d'un criteri unificat dels veïns a l'hora de posar-les, ha produït un cromatisme a les finestres realment increïble.

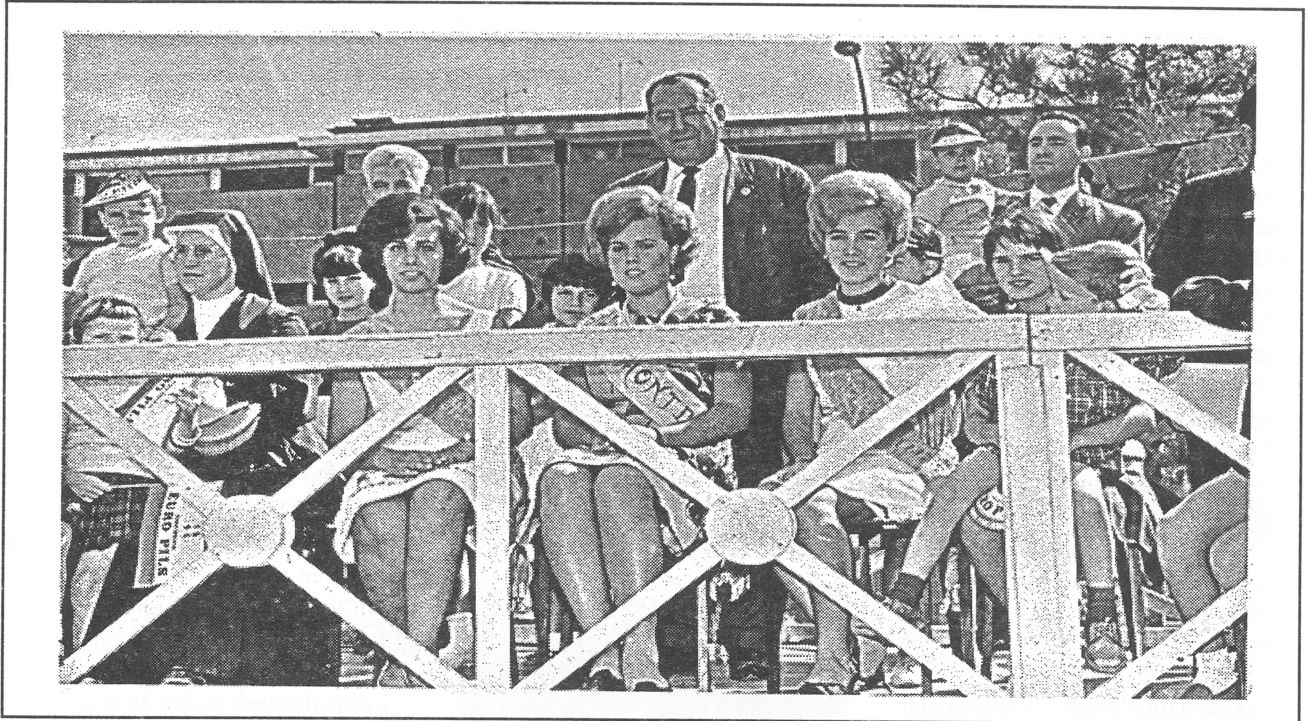
La solució passa per una inversió econòmica en la reparació i manteniment de l'edifici.

Malgrat tot, per animar els veïns, els aconsellaria que estudiessin l'edifici amb cura. De vegades, actuacions poc costoses poden augmentar el nivell de confort.

Generalment els resultats són molt millors i les despeses es redueixen si les actuacions tenen un volum d'obra important. ■

El foto-reportatge

ARXIU

ARXIU

Què se n'ha fet de la nostra agitada vida social?
Als anys 60 les autoritats polítiques ens visitaven i ara... esperen les eleccions?
On són ara aquestes noies? Si algú pot donar raó d'elles que es dirigeixi a l'equip de redacció del *Ressò* de Montbau.

TAN A PROP I A LA VEGADA TAN LLUNY...

PER MIREIA VILADEVALL GUASCH

A Maru D'Aubeterre

En mig de l'àrida Mixteca Poblana - on només creixen cactus, esmirriats arbres de *pirul*, i amb molt treball quelcom de blat de moro - uns ulls negres, delicadament coberts per unes parpelles amb un plec mongòlic que amaguen el llagrimal, claven la seva mirada en el *petate* que teixeixen destrament els dits.

Àgilment, amb una destresa centenària heretada de generacions enrera, els dits van donant forma a la *palma* seca i estellosa que talla i punxa les mans. De mica en mica es va formant el *petate* que ella i la mare aniran a vendre a la ciutat.

És temps del que en diuen Quaresma (desembre-abril). Fa mesos que no plou i la *palma* és ben seca, com cal per poder-la teixir bé.

La nena d'ulls negres i trenes del mateix color, lligades pels extrems amb betes vermelles, seu sota l'implacable sol que banya i crema la torrada pell empolsada d'una fina pols d'una terra mil·lenàriament àrida. És prop de la cuina de fum feta de *zoyamate*. En front d'ella hi han dues *piezas* més, fetes d'*adobe*. I al seu costat hi ha el *calmil* i el *temazcal*.

S'ha d'afanyar a acabar els *petates* per poder-los dur a vendre i en aquesta activitat posa tota la seva energia.

Demà, ben d'hora, abans que trenqui l'alba, portarà a pasturar els bens i cabres, com ha fet des de que té seny. Però aquesta vegada haurà d'anar més lluny; doncs en temps de *secas* no hi ha pastura a prop. Pel camí anirà preparant la *palma* per poder teixir el *petlayehualt*. Si troba més *palma*, la tallarà i la portarà a casa per fer un altre *petate*. De tornada cap a casa portarà una mica de llenya pel *comale* per coure les *tortillas* que la seva mare farà a mà i que, amb una mica de *frijoles* i *chile*, seran el seu dinar.

Les cabres i bens que demà portarà a pastar serviran pel *casorio* de la seva germana gran que l'any passat va fugir amb un xicot cap als Estats Units. Ara, per les festes del poble, tornaran i es casaran com Déu mana. Llavors es farà un dinar i s'invitarà molta gent. Al dinar

hi haurà arròs, *frijoles* i beguda comprada amb els diners que treguin de les cabres i ovelles amb què no es facin *barbacoa* pel dinar.

Per la festa del poble vindrà la seva germana gran a casar-se, la germana mitjana que treballa de minyona a Puebla, el germà que està *del otro lado* i el pare que és a Ciutat de Mèxic venent *moronga*. Tots ells aprofitaran la seva estada al poble per ajudar a *levantar la cosecha* de blat de moro a les terretes que tenen i que servirà per mig omplir el *cencali*.

Després se n'aniran una altra vegada i

Cedida per Montserrat Bargalló

no tornaran fins l'any que ve.

Mentres pensa en totes aquestes coses, el sol de mica en mica va caient per l'horitzó fins a ésser empassat per la terra, sense deixar senyal de la seva existència. La densa foscor va fent desaparèixer el poble habitat sols per dones, vells i criatures. L'hora d'anar a dormir s'acosta; i com cada nit, la nena acariciarà el somni de sortir d'aquesta vida. No es vol fer vella, i seguir teixint *petates*, com qui teixeix esperances mentres els dies passen. No vol seguir pasturant cabres i ovelles, ni es vol quedar sola com la seva mare a càrrec d'una casa i d'un camp àrid i erosionat que s'ha de mantenir i ha de donar el seu esforç com a mitjà per omplir la panxa d'ella i

dels que cada any tornen.

No vol conivire fins a la resta dels seus dies amb aquesta misèria que tan bé coneix.

Ella vol casar-se o fugir amb un xicot que la porti *del otro lado*, vol guanyar els diners necessaris per poder-se fer d'una casa i d'un cotxe i d'un negoci. Vol, al menys, anar a Puebla a *servir* i gaudir de les comoditats ciutadines; aigua sense haver de carretejar-la, llum, drenatge, tot allò que ací sembla un somni. Ho vol sense adonar-se del preu que tot això pot reportar. Sense saber en el fons que moltes noies no els va tan bé com volen fer creure. Vol anar allí on pugui tenir televisor, ràdio i liquidadora; allí on pugui anar amb *camión* i no a peu, ni en burro, vol...

I dins d'aquest somni la revelació de la seva lluita solitària és clara. Ella forma part dels milers de persones que tècnicament no existeixen per a ningú perquè no hi són comptats ni a les estadístiques. Ella forma part d'aquella gent que, tot i que lluiten amb ungles i dents per sobreviure, no existeixen: ella forma part d'aquelles anomenades **minories**, que parlen una altra llengua diferent a l' oficial, que pocs tenen en compte i s'esforcen per entendre i fer-se entendre. Ella forma part senzillament dels **oblidats** de sempre; dins d'un país on bona part de la població és pagesa; dins d'un país que mira el futur des de les ciutats i no des del camp i d'un país que, sobre el paper, reconeix la diversitat ètnica i que en la realitat nol'accepta; dins d'un país ple de contradiccions, com la realitat mateixa.

I amb el somni de sortir d'aquesta vida ficat al cap, se li'n va la nit i torna el nou dia que comença abans que trenqui l'alba en l'horitzó, mentre ella fa dreuera per portar les cabres a pasturar, alhora que va teixint *petates*.

Chiapas és tan lluny i a la vegada tan a prop ! ■

VOCABULARI, per Mireia Viladevall i Isabel Bargalló

Adobe: Toba

Calmil: Tros de terra cultivable que es troba al costat de la casa.

Cencali: Graner fet de palma seca i quites de *maguey* (tronc de la flor de *maguey*).

En l'actualitat els sostres solen ser de cartó amb *chapopote* i de vegades tenen forma de ventre de dona embarassada.

Chapopote: (del *nàhuatl chapopotli* o *chapopoctli*) Petroli cru que brota de la terra. *Comale:* (o més comunament conegut com a *comal*) Planxa de fang o metall que serveix per torrar aliments.

Del otro lado: Els Estats Units.

Levantat la cosecha: Fer la collita.

Maguey: "Agave atrovirens". Similar a les atzavares.

Moronga: Espècie de botifarra negra.

Nàhuatl: Llengua pre-colombina concentrada en els estats de San Luís Potosí, Hidalgo, México, Puebla, Tlaxcala, Morelos i Veracruz. És el grup lingüístic no espanyolitzat més important de Mesoamèrica (800.000 persones, segons el cens de 1970). És la llengua dels asteques. La major part dels pobladors de Tenochtitlan fugí dels conqueridors durant els primers temps de la Colònia i un poeta *nàhuatl* va escriure:

"El plor s'estén, les llàgrimes cauen allà, a Tlatelolco,

Per l'aigua marxaren els mexicans.

Semblen dones, la fugida és general.

On anem?, oh, amics! Doncs, fou veritat?

Abandonen la ciutat de Mèxic:

El fum s'aixeca, la boira s'estén."

Palma: En aquest cas es tracta de la *Brahae dulcis*, palma en ventall que té unes fulles de fins a 70 centímetres.

Petate: Estora

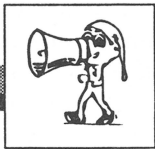
Petlayehuatl: Una de les parts per on es comença el *petate*.

Piezas: Habitacions.

Pirú o pirul: "Schinus molle". Arbre frondós sempre verd de la família de les anacardiàcies, de 4 a 6 metres d'alçada. Les flors són petites i d'un verd grogós.

Temazcal: Bany de vapor.

Zoyamate: Paraula *nàhuatl* que significa palma seca. ■

EL CLAM DENUNCIA

Barcelona, fes comes!

Finalment hem aconseguit que la gent gran de les Llars Mundet se senti més jove i això gràcies a la Universitat de Barcelona. Al mateix temps, la gent jove se sent una mica més gran perquè necessita, malgrat les seves esportives comes, un bus per arribar a la facultat.

L'Ajuntament sempre ha pensat en el nostre barri, aplicant aquella màxima llatina que diu "mens sana in corpore sano": mai hem tingut un bus llançadora fins al capdamunt del carrer Poesia. Conseqüència directa d'això és que el nostre barri té els millors marxadors de Barcelona.

No en va som Zona Olímpica des del gloriós any 1992.

No volem, de cap manera, que

aquesta llançadora que va del metro de Montbau a les Llars Mundet travessi el nostre barri, seria malcriar-nos i perdriem, sobretot aquells que tenen una certa edat, la nostra forma física.

Desitgem que els estudiants de

psicologia de la UB facin magnífiques marques a la Universíada, atés el gran esforç físic que han de fer per arribar a les aules. Si no s'hi veuen amb cor d'anar a la Universíada, ja hi entrenarem els jubilats de Montbau. ■

AMB LA COL-LABORACIÓ DE

CAIXA DE CATALUNYA

Visió històrica del conflicte entre la República de Txetxènia i la Federació Russa.

Rússia i Txetxènia

RENÉ HOULE

No podem entendre la situació actual de guerra entre Rússia i Txetxènia sense referir-nos a la història d'aquesta petita república del Càucàs del Nord situada entre el mar Negre i el mar Caspi. Cal dir en primer lloc que els txetxens són un poble musulmà, un dels més religiosos de tota l'ex-URSS. Una de les seves confraries, que practica un Islam més tradicional, la dels sufis, ha jugat un paper molt important en la història del poble txetxè per la seva organització clandestina i militant. Els sufis s'han identificat sempre amb la resistència nacional contra els russos i contra els ateus soviètics.

Els txetxens són un poble musulmà que caiguè sota el control rus l'any 1864

Resistència a la conquesta

La integració de Txetxènia dins l'Imperi Rus és bastant recent. Tant Ivan el Terrible com Pere Gran i Caterina II van intentar conquerir el Càucàs del nord, però mai amb el resultat desitjat. Des de final del segle XVIII fins l'any 1864, quan el Càucàs va ser conquistat en la seva totalitat, els muntanyesos van resistir a l'invasor rus i els txetxens van ser dels més resistents. Fins a la revolució bolxevic de 1917 els muntanyesos lluiten per aconseguir llibertat i independència, lluita que Marx i Engels van qualificar "d'exemple heroic que haurien de seguir els pobles d'Europa".

El maig de 1918, un cop els bolxevics estaven instal·lats al poder, l'estat del Càucàs del nord declara la seva independència. Seguirà un període on la regió està sotmesa a la guerra civil entre l'exèrcit blanc de Denikin i l'exèrcit roig. Finalment, la intervenció de Moscou al Càucàs del Nord significarà la fi de la independència per als muntanyesos.

La guerrilla permanent contra l'estat soviètic durà fins als anys 40

L'any 1921, segons la nova política de les nacionalitats de Lenin i Stalin, es crea la República Soviètica dels Muntanyesos dirigida per intel·lectuals radicals locals. Tres anys més tard, la jove república és liquidada i dividida en repúbliques més petites, de les quals n'hi ha una per als txetxens. Finalment, l'any 1934, les repúbliques de Txetxènia són agrupades i formen aleshores la República Autònoma de Txetxeno-Inguxètia.

Els bandits txetxens

Els txetxens, com tots els altres pobles de la URSS, van patir la col·lectivització de l'agricultura decretada per Stalin el 1929. Això va provocar moltes revoltes al camp i una guerrilla permanent que va durar fins als anys 40. És durant aquest període que fou creat pel NKVD, més tard el KGB, el mite del *bandit txetxè* que, avui, s'ha transformat en el del *mafios*.

Durant la Segona Guerra Mundial, que comença a l'URSS el juliol de 1941, la guerrilla es va intensificar. Stalin ho atribueix a l'ajut de l'exèrcit de Hitler, però, de fet, els alemanys no van arribar mai a Txetxeno-Inguxètia. El febrer de 1944, en poc més de 24 hores, tota la població txetxeno- inguxa fou deportada cap a Sibèria i l'Àsia central, acusant-

los de col·laboració col·lectiva amb l'enemic i de traïció, i llur república liquidada. L'exili va durar tretze anys i Khruixtsev els va rehabilitar el gener de 1957. Els anys posteriors van ser de recuperació nacional i la població txetxena tornà a prendre el control de les institucions de la seva república, tant a nivell polític com econòmic.

El cop d'estat del 91

El 19 de agost de 1991, té lloc el cop d'estat a Moscou per Iànièiev i la seva junta. Aquell dia, el moviment nacionalista i democràtic de Txetxènia dirigit per Dudàiev, el Congrés Nacional Txetxè (CNT), llança una crida de desobediència civil contra la junta criminal. L'ona de manifestacions de tota la república és dirigida també contra els dirigents mateixos de Txetxeno-Inguxètia que han donat suport al cop d'estat.

La república viu uns moments de tensió molt forta. Finalment, el setembre, el CNT de Dudàiev posa fi al poder comunista de la república, amb l'acord de Moscou, i es preveuen eleccions presidencials per a l'octubre. Amb la intervenció de Moscou a la república per allunyar el grup del CNT

més radical i nacionalista, la situació es complica. El CNT acusa el Kremlin d'intervenir en els afers de la nova república sobirana i es prepara, per si calgués, per a la guerra contra l'exèrcit rus. Moscou acusa el CNT d'haver pres el poder de manera inconstitucional i qualifica els seus membres de *bandits txetxens*. Tot i això, les eleccions es celebren i, el 27 d'octubre, Dudàiev és escollit president de la república de Txetxènia, separada d'Inguxètia.

El programa de CNT és aleshores la confederació amb Rússia, o una confederació dels muntanyesos, o bé la independència. Les dues primeres opcions no funcionen i Dudàiev es decideix per la independència. És precisament això el que veiem ara: un present on el passat no ha acabat de passar del tot. ■

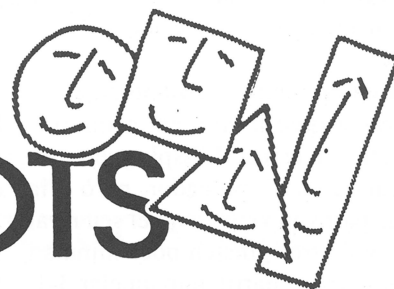
El moviment de Dudàiev guanyà les eleccions del 91 i optà per la independència

René Houle és demògraf i ha fet la tesi de Doctorat sobre demografia a la antiga URSS. Per saber-ne més:

Alexandre Bennigsen i Chantal Lemercier-Quelquejay, *Le soufi et le commissaire. Les confréries musulmanes en URSS*. Paris, Seuil, 1986.

Marie Bennigsen Broxup (Ed.), *The North Caucasus Barrier*, London, C.& Comany, 1992

Benestar Social

PERQUÈ TOTS SOM PERSONES

GENERALITAT DE CATALUNYA
Departament de Benestar Social

CATALUNYA *UN PAÍS* D'EUROPA

UDMontbau

Crítica de cinema

L'amateur pateix, els juvenils golegen

EVA CARO
La UD Montbau es manté a una posició còmoda a la classificació de Primera Regional un cop iniciada la segona volta. Tot i això, va començar l'any perdent amb el Sant Ildefons i el Vallcarca, primer i segon del grup, respectivament. A partir d'aquí l'equip de Pedro Peña va enllaçar una sèrie de resultats positius, guanyant el Caprabo, el Molins de Rei o l'Espluguenc, tret de la derrota al camp del Marianao Poblet.

Durant un temps, el Montbau es va mostrar especialista en remuntar resultats adversos. L'Espluguenc va avançar-se en el marcador, però a la segona part van veure com el seu rival aconseguia tres gols en pocs minuts i s'adjudicava el partit amb un clar 3-1. La història es va repetir amb el Molins, encara que l'equip contrari es va marcar un gol en porteria pròpia.

Des d'aleshores, el Montbau ha perdut els seus compromisos a camp contrari i només ha empatat a casa, amb el Juventut Prat i el Poble Sec. No ha ofert un bon espectacle els últims partits. Els aficionats han patit massa durant els 90 minuts, s'han creat poques ocasions de gol i se n'han convertit molt poques. Afortunadament, la línia defensiva s'ha mostrat més segura i el Montbau ha pogut remuntar partits que gairebé semblaven perduts.

D'altra banda, el juvenil continua la bona ratxa. La seva classificació és a la zona alta de la taula, entre el segon i el tercer lloc, i sembla capaç de donar més satisfaccions que l'amateur. Així, va guanyar el Guimerense per 6-3, el Catalònia per 8-2 i el Huelva per 5-1. Si continuen aquesta línia tenen moltes possibilitats de pujar a la Segona Regional, i el futur de l'equip amateur està assegurat. ■

El juvenil pot pujar a Segona Regional

FRANKENSTEIN

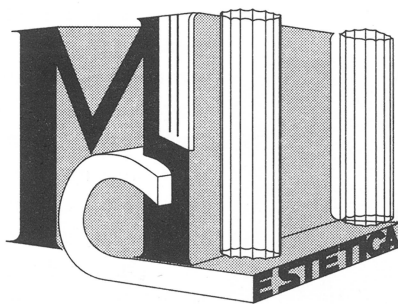
ANTONI ESCRIG

La unió dels talents de Coppola, Branagh i De Niro feia pensar en un resultat netament superior al de Dràcula, la anterior producció de l'autor del Padrí. No ha estat així. Però el resultat no és gens menyspreable. De Niro, apareix molt més convincent que en anteriors films degut a la saviesa de Branagh a controlar l'histrionisme habitual en ell.

Branagh, per la seva part, interpreta amb molta passió un Frankenstein obcecant per l'afany de crear vida. Però la confirmació, que no revelació, del film consisteix en el sobri i inèdit paper de John Cleese, que demostra un cop més, el seu altíssim nivell.

Servidor, que es confessa hammerià de tota la vida, troba a faltar la manca de pretensions d'un Fisher "La maldició de Frankenstein" (1957) i l'encís poètic d'un Whale "La núvia de Frankenstein" (1935). En la versió actual s'intenta, i parcialment s'aconsegueix, transmetre tot el romanticisme de la història original. Evidentment, Branagh no és Coppola, i aquest sembla haver donat carta blanca al director.

El sentit filosòfic del llibre de Mary Shelley es manté contínuament i només al final del film, el director es permet una petita llicència respecte a la novel·la, amb la finalitat de reforçar la intensitat dramàtica. Un dramatisme que esdevé solemne i tràgic quan el monstre, més humà que mai, desitja una companya que l'alliberi de l'aterridora solitud en què es veu. ■

- Masajes
- Manicura
- Pedicura
- Depilaciones
- Depilación Eléctrica
- Maquillajes
- Tratamientos faciales
- Tratamientos corporales
- Reflexoterapia podal
- Gimnasia pasiva

HORARIO: de Martes a Viernes de 9,30 a 19,30 h.
Lunes y Sábados de 9,30 a 14,00 h.

C/. Pla de Montbau, 7, Tienda 75
08035 BARCELONA

Visitas concertadas
Tel. 428 59 30

OBRA MESTRA

BONA

PER PASSAR L'ESTONA

DOLENTA

AUDIOLENT

C/BERRUGETE, 80

OPTICA

GRADUACION DE LA VISION

GABINETE DE CONTACTOLOGIA

ADAPTACION DE LENTES DE CONTACTO

ADAPTACION DE LENTES DE CONTACTO COSMETICAS

MONTURAS TODOS LOS PRECIOS

AMPLIO CATALOGO DE GAFAS DE SOL

VOCALIA DE LA DONA

Caga Tió, Curs de Tall i Confecció

i Dia de la Dona

Durant el mes de desembre, i com sempre, varem celebrar el Caga Tió, amb teca i obsequis, evidentment.

En aquests moments hem ampliat, atés el seu èxit, les hores del curs de Tall i Confecció i treballem dilluns i dimecres de dos quarts de quatre a vuit als mateixos locals.

El dia vuit de març varem celebrar el Dia de la Dona, amb xerrades, molta animació i un bon berenar. Va haver-hi una gran assistència i retrobarem les amigues.

Us demanem que continueu amb nosaltres.

Si voleu més informació adreceu-vos, com sempre, a l'Antònia. ■

Esperem els vostres suggeriments!

Taller de cuina

Timbal de macarrons

Crema d'espínacs

Renteu acuradament els espínacs.

Coure'ls durant 10 minuts, escorrer-los i passar-los pel passapuré.

Bullir-los amb la meitat de la nata, 50 gr de mantega i dues cullerades de formatge ratllat.

Assaonar amb sal i reservar.

Crema de mató

Amb una espátula, treballar el mató amb el sucre i un pessic de nou moscada.

Salsa Bolonyesa

Escalfeu la salsa ja preparada.

Preparació del timbal.

Coure la pasta *al dente* en aigua bullint lleugerament salada.

Escórrer-los i posar-los en una safata

Poseu mantega en una safata, tirar-hi la salsa d'espínacs, una capa de pasta, crema de mató i, finalment, la salsa bolonyesa.

INGREDIENTS

500 gr de macarrons
500 gr d'espínacs
250 gr de mató
250 gr de salsa bolonyesa
1 dl de nata líquida
100 gr de mantega
50 gr de formatge ratllat
sal, sucre i nou moscada

Tirar-hi formatge ratllat i posar-ho al forn a gratinar. ■

Esperem que us agradi!

LOTTO 6/49
ABON'S A LA GROSSA

TRIO
3-3-3

LOTO EXPRESS
L'ENCOCÓ CADA 5 MINUTS

SUPERIO
EL JOC DIARI
MÉS MILIONARI

papereria
libreria

BENLLIURE

BENLLIURE, 15 - TEL. 428 21 04

- * PREMSA I REVISTES
- * PLASTIFICACIONS DE CARNETS
- * REVELATGE DE FOTOGRAFIES

* SERVEI PÚBLIC DE FAX (ENVIAR I REBRÉ)

* ENQUADERNACIONS DE FASCISCLES I AMB ESPIRAL

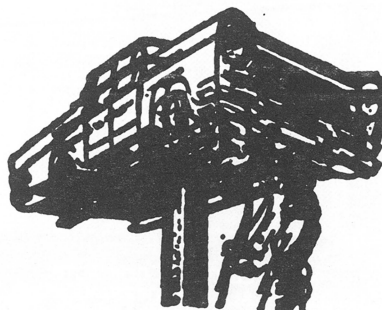
* FOTOCOPIES DE PRIMERA QUALITAT

ESPLAVADA 7 LLIBRES I PAPERS

PLA DE MONTBAU 7 TEL 428 09 96

TALLERES MONTBAU

Sorolla, 14 Tienda 1.^a
Teléfono 428 42 86

REPARACION MECANICA DEL AUTOMOVIL Y SERVICIOS CON AMPLIACION DE NEUMATICOS EQUILIBRADOS ELECTRONICO Y PINCHAZOS

Nota de la redacció.

Amb els títols "Deforestem!, Reforestem!" la Rosa Umbert ens ha fet uns interessants articles que, per manca d'espai no us podem oferir en el present Ressò. No volem, però, publicar--los per separat perquè un sense l'altre perden sentit. La redacció de la revista considera millor publicar-los ambdós el proper número, cosa que permetrà no tallar-los. Us oferim només un avançament.

Deforestem, reforestem!

ROSA UMBERT
Amics, no us estranyeu pel títol, mentre uns repoblen i uns altres lluiten contra el foc, les companyies elèctriques han decidit preocupar-se pels incendis

que les seves línies poden provocar al bosc, i ho han fet utilitzant el mitjà més còmode que la llei els permet: tallar tots els arbres situats sota els seus cables (continuarà). ■

Reforestació a la serra de Collserola, el 13 de novembre de 1994 (Foto cedida per Rosa Umbert)

CEDIB[®]

Donde encontrará todo tipo
de Material eléctrico

**Vale descuento
del 20%
con la
presentación
de este
anuncio**

- Interruptores • Alargos
- Baterías arranque
- Clavijas • Apliques
- Cables de iluminación y conexión de todo tipo
- Teléfonos una o dos líneas, inalámbricos, centralitas
- Bases de enchufe
- Cargadores de baterías de automóvil
- Pinzas de conexión
- Fusibles • Adaptadores

**Servicio a domicilio
gratuito**

Si no puede desplazarse, llámenos por teléfono y le llevamos a su domicilio el material que necesite

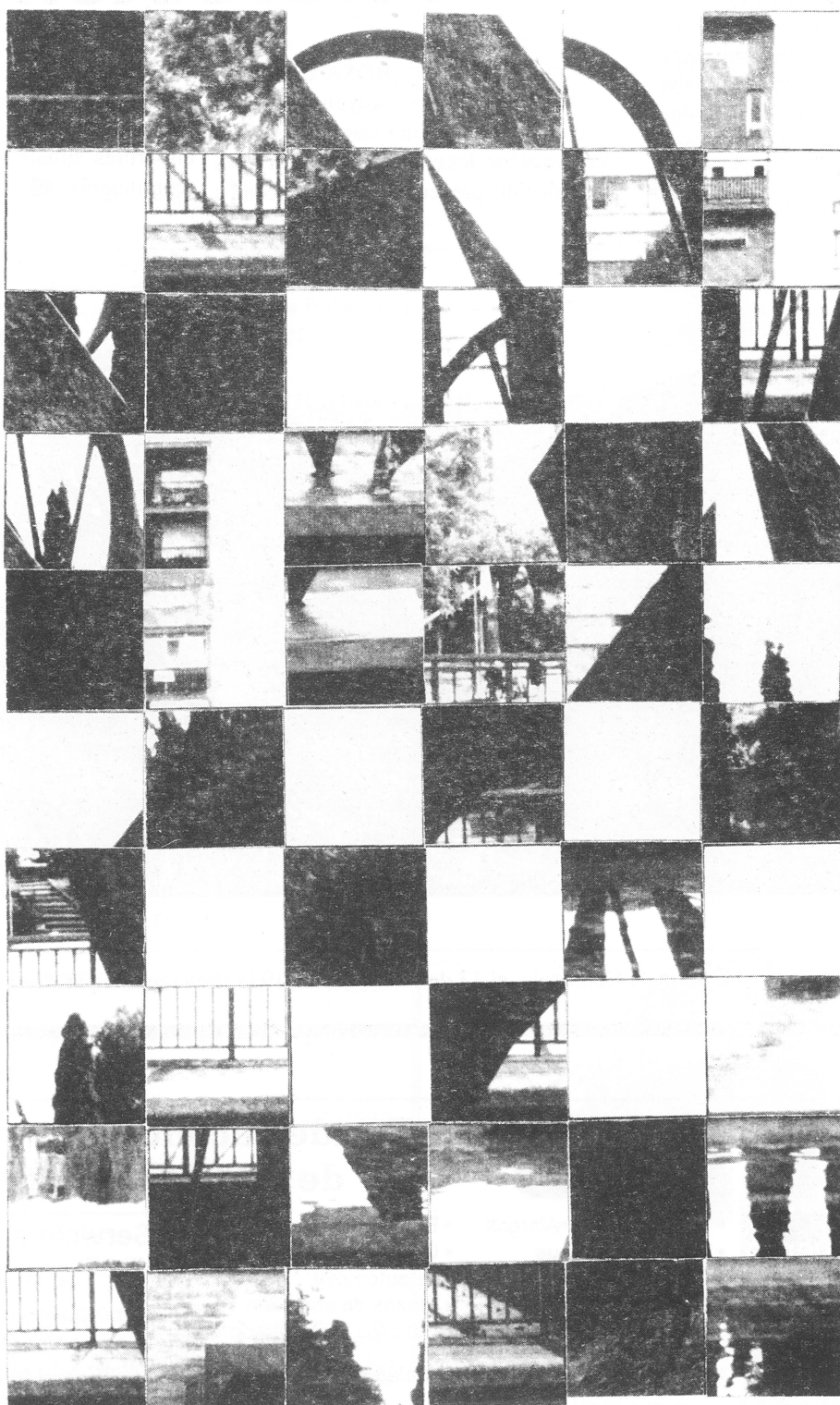
**Prolongación de Fabra y Puig, 464
(junto a P² Valldaura)**

Tel. 427 49 50 - Fax 427 34 19

El Passatemps

JOSEFINA PLAZA

Des del Ressó us proposem un repte. Seríeu capaços de col·locar les peces al seu lloc per tal d'endevinar de què es tracta? Estem segurs que és molt senzill perquè ho coneixeu sobradament.

Bústia

Per publicar cartes en aquesta secció només ens heu de fer arribar al local de l'Associació de Veïns de Montbau. La Redacció es reserva el dret de resumir els escrits que es considerin massa llargs. El telèfon és el 428 29 34 i som al c/Roig i Soler, 31, 08035 Barcelona.

ELS INCENDIS A COLLSEROLA

Soc una veïna del barri de Montbau que, com molts d'altres, ha lluitat per protegir la Serra de Collserola de les flames. Els passats dies 30 de desembre, 2 i 3 de gener, vaig observar indignada com tots els nostres esforços es venien avall perquè part dels arbres, que tant ens havia costat salvar del foc, estaven sent tallats per uns individus que deïen ésser de la companyia elèctrica; personalment vaig intentar informar-me, però com és sabut, i en dates tant assenyalades, tots els responsables fan festa i ningú no sabia ni tant sols si aquestes persones disposa-ven del permís corresponent.

Penso que, si realment volem prevenir incendis, el que hauriem de fer és tenir una cura adequada de les xarxes elèctriques i podar, si s'escau, les branques dels arbres que són massa a prop dels cables, però de cap manera tallar-los, encara que per les esmentades companyies resulti més econòmic matar l'arbre, perquè així es despreocupen d'ell i de la línia elèctrica.

Hi ha hagut moltes campanyes per conscienciar la gent que el bosc és de tots i s'ha de mirar per ell, i que Collserola

és el pulmó verd de Barcelona, però tota la Serra és plena de torres d'alta i de baixa tensió. Hauriem de tallar tots es arbres i matolls que hi viuen per evitar que es cremin? És clar que si no hi ha res que es pugui consumir pel foc no cremarà res, però llavors tampoc no farà falta que en preocupem pels incendis.

Montserrat
Umbert Martínez.

CRIDA PER DONAR MEDUL·LA ÒSSIA

Torno a incidir en la petició de Solidaritat dirigida a tota persona que tingui entre 18 i 55 anys amb l'objectiu d'aconseguir la major quantitat de donants possible ja que és molt difícil trobar dues persones compatibles de medul·la òssia per a trasplantament.

Mesos enraera vaig fer una crida semblant, però fins ara no hi ha hagut possibilitat de trasplantament, cosa que fa que la bomba de rellogeria que porta dins continuï el seu compte enraera amb el risc d'esclatar en qualsevol moment.

Estic molt angoixat i per això els agrairia que donessin la màxima difusió a l'anunci que els adjunto, i que es prenguéssin consciència de la importància que hi hagi molts donants perquè així hi ha més possibilitats de compatibilitat.

A més, ningú està exclòs d'aquesta mena de problemes i allò que avui és necessari per ami demà ho pot ser per un altre que actualment no ho necessita

Porto dos anys en la fase de recerca de la medul·la òssia i no hi ha manera de trobar un donant i això és perquè manquen voluntaris que s'hi apuntin. Per això és tan important tenir a la Fundació

Carreres un registre de donants ampli.

Moltes gràcies i espero que aquest anunci tingui el ressò necessari per tal que finalment pugui trobar una sortida satisfactòria al problema i a l'angoixa que provoca.

Sebastià Gene Sellart

Truqueu
de 8 a 17 h. a la
Fundació Carreras,
telèfon 414 55 66,
o de 16 a 23 h.
a Sebastià Gene,
telèfon 441 72 78

**Ja sou
socis o sòcies
de l'Associació
de Veïns
de Montbau?**

Higini Juan Torres

Una vida dedicada al barri

EVA CARO

Ha sigut l'últim premi Horta-Guinardó en reconeixement a la seva trajectòria cívica al barri. Té 66 anys i és soci de la UD Montbau, de l'Associació de Veïns i de l'AEFF. L'Higini Juan Torres ara dedica el seu temps a ajudar l'AEFF en les tasques de secretaria.

-Vosté va arribar al barri el 1961, devia ser molt diferent aleshores?

-Sí, venir a Montbau era com anar a terra de colonitzadors. La Ronda de Dalt era una carretera molt estreta per on gairebé no hi passaven dos cotxes. Aleshores només hi havia el tranvia del 26, que acabava a Penitents, i l'autobús d'Horta, el *Casas*. Jo, de jove venia a Montbau amb els amics, i des de la Font de la Llet fins al Pont del Dragó baixavem com si fos una pista de patinets.

-Estava content de viure a Montbau?

-Nosaltres sí, la meua dona i jo, però vam tenir problemes amb la sogra perquè era massa lluny.

-¿Com va entrar a l'Associació de Veïns?

-Hi va haver una assemblea i em van dir: "Home, per què no formes part de la junta?", i vaig ser secretari durant 6 anys. En aquella època les assemblees eren força polèmiques i ser a la junta era com fer una espècie de resistència al règim. Alguns em titllaven de catalanista i separatista. Jo era com una mena d'oposició, sempre em vaig enfrontar amb tots. I aleshores va arribar *l'ecatombe demo-cràtica*. Es va formar la candidatura anomenada Renovació Democràtica, es va fer un programa, i tot! Hi va haver tota una invasió de socis perquè alguns només volien accedir al poder, com *el segon assalt a La Bastilla*,

-La seva estada a l'Associació es recorda, sobretot, per la campanya contra les escombreries.

-L'Ajuntament volia construir un abocador d'escombreries al barranc del barri, des de la Font de la Llet. Llavors s'abocaven a Montjuïc, però Montjuïc s'acabava. Pràcticament vam invadir els diaris de cartes. La campanya, amb l'eslogan *Basuras Collserola, No*, estava basada en el fet que Montbau era una zona d'escoles i

hospitals. Va ser una època molt angoixant perquè la gent t'aturava pel carrer i et demanava preocupada com anaven les negociacions amb les autoritats. No vam pensar que la campanya estava guanyada fins que la Diputació Provincial es va pronunciar i va rebutjar el projecte de l'Ajuntament.

-I de l'Associació a l'AEFF?

he hagut de deixar per qüestions de la salut. Ara només faig coses d'àmbit burocràtic-administratiu, que puc fer assegut a casa tranquil·lament. Res de participació activa, només ajudo la meua dona, que és la responsable de les visites culturals de l'AEFF.

-Però vosté ha fet moltes coses, fins i tot va participar a la travessa del Port.

-Sí, cinc vegades. Arribava el número 100

-No, jo era soci de l'AEFF de fa temps, però fins que no vaig deixar l'Associació no vaig entrar a la junta de l'AEFF. Ho vaig haver de deixar per un temps perquè vaig patir un infart. Portava molta tensió a sobre i no em cuidava gaire. D'això ara fa disset anys, em van operar...i ho vaig superar. Haig de dir una cosa, mai he tingut càrrecs de responsabilitat a dues entitats del barri simultàniament, perquè crec que no s'ha de fer.

-L'any passat va rebre el Premi Horta-Guinardó per la seva trajectòria cívica. Creu que hi ha prou col.laboració al barri?

-Hi ha poc esperit d'actuació. I si els barris no tenen vida pròpia acaben creant gent sense vida pròpia, tancada a casa veient la televisió, i això és una qüestió que no entenc. ¿Per què hi ha poca col.laboració? No ho sé. Jo he participat sempre, però ho

o més, però m'agradava. I al barri vam organitzar onze campionats de natació per la Festa Major, campionats d'atletisme... A l'AEFF vaig participar en les trobades d'esbarts... i he escrit un llibre.

-Quin llibre?

-Bé, és un llibre estadístic, sobre les despeses de l'Ajuntament al barri. És un estudi estadístic, però per mi és un llibre. N'estic molt satisfet.

Malgrat tot, li agrada Montbau?

-Sí... hi ha qui troba a faltar comerços però la limitació demogràfica no ho permet, i passa el mateix amb les diversions. Ara, és un lloc molt tranquil, no és de pas, hi ha poca densitat de població... sí, m'agrada. Tot i que falta esperit de cooperació en coses de promoció social però aquesta no és una característica de Montbau, passa a tot arreu. ■